

живѣятъ, но въпрѣки това умиратъ; знаятъ, какъ и съ какво трѣбва да се хранятъ, но въпрѣки това боледуватъ; знаятъ да се обличатъ, но въпрѣки това сж недоволни отъ облѣклото. Птицитѣ научиха изкуството да се обличатъ сами. Тѣхнитѣ дрехи изникватъ отъ тѣлото имъ. Тѣ ги пѣстрятъ съ специални бои, които никога не губятъ цвѣта си, но по-далечъ отъ това изкуство не сж отишли. И човѣкъ, като птицата, не е отишълъ по-далечъ отъ изкуството, което е постигналъ като човѣкъ. Сега той трѣбва да даде пжтъ на Божественото въ себе си, да прояви изкуството, което Божественото носи.

Като ученици, за васъ е важно да знаете основното качество на човѣка. Ако дойдете до растенията и до птицитѣ, ще видите, че тѣ разрешиха въпроса за цвѣтоветѣ. Въ гамата на цвѣтоветѣ тѣ работятъ по-добре отъ човѣка. За тѣхъ цвѣтоветѣ представятъ азбука. Защо въпрѣки това не сж станали културни? Защото не знаятъ да сливатъ тѣзи букви въ срички и думи. Тѣ нѣматъ речъ, слово, както по-напредналитѣ отъ тѣхъ сжщества. Въ това отношение цвѣтоветѣ представятъ външната страна на една жива идея. Растенията и птицитѣ сж дошли до външната страна на тази идея, безъ да проникнатъ въ вътрешната ѝ страна. Ако проникнатъ въ вътрешната страна на тази идея, тѣ ще излѣзатъ отъ ограничения животъ на растения и животни, ще влѣзатъ въ категорията на хората.